

Universul Literar

D-soarele române de peste munți oprite la graniță.—(Vezi explicația).

Calendar pe 1895

Ortodox

Duminică 19 Martie. — Mart. Christ și Darida.

Catolic

Duminică 31 Martie.—Balbina.
Soarele răsare la 6.45 ; apune la 6.25.

SĂPTĂMÂNA

In capitală, evenimentul principal al săptămânii a fost mult așteptata inaugurare a fundației Carol I. Se știe că o parte din studenții a refuzat să participe la inaugurare și să primească fundația, sub cuvânt că regulamentul ei e prea aspru. Inaugurarea s'a făcut în fața regelui, reginei, prinților moștenitori, miniștrilor, mitropolitului primat, președinților ambelor corpuri legiuitoare, profesorilor universitari și a unor studenți din București și Iași.

Stradele dimprejur erau pline de lume.

Mitropolitul a oficiat un serviciu divin. Regele a pronunțat un discurs care a făcut o adâncă impresiune. A zis între altele, că a ținut să inaugureze această instituție în ziua care amintește de răsplata faptelor glorioase ale națiunii: proclamarea neatfirării.

A terminat discursul ast-fel: «Când s'a ridicat mănăstirea de Argeș, după credințele de atunci, s'a îngropat în temelile ei o ființă vie. Eu, d-lor, am îngropat în temelile acestei instituții, credința ce am în tinere-mea noastră!»

Am vorbit deja că sinodul a hotărât modificarea costumului preoților. Iată, ceva mai precis, cum va fi acest costum:

Anterior lung, guler drept, înalt de 4 centimetri și, în loc de potcap, pălărie înaltă de 12 centimetri. Toate de culoare neagră.

Iarna, preoții vor purta un fel de pardesiu negru.

Studenții în teologie vor purta pălărie înaltă, cravată neagră și palton sau pardesiu negru, închis până sus.

Pêrul tăiat lung și numai până la guler.

Un eveniment important e și următorul:

Academia română, după o discuție vie și foarte interesantă, a hotărât suprimarea lui ă.

In județul Ilfov au început să se înmulțească crimele, cu toate că județul acesta, cel puțin, ar trebui să aibă o poliție rurală mai bună.

Intr'una din serile trecute, pe la orele 11, locuitorul Stefan Ion și fiul său aud câinii lătrând cu furie. Ténérul ese și vede doi indivizi furișându-se pe lângă grajd unde aveau patru cai buni. Se întoarce și spune tatălui său, ies amândouă afară. Ténérul are o leucă în mână și merge înaintea.

La o distanță oare-care, densusul întreabă:

— Cine îi acolo?

In loc de răspuns, unul din hoții descarcă un pistol, însă glonțul lovește leuca din mâna ténérului. Atunci cel l'alt bandit trage cu revolverul asupra bătrânului pe care îl lovește drept în pept și care cade mort fără să scoată nici un gemet.

In vremea asta ese de după grajd un alt hoț care se repede la ténér; acesta îl lovește odată zdravén cu leuca în cap și îl doboară.

La detunăturile revolverelor, sar vecinii dar nu mai găsira în curte de cât pe Stefan mort și o căciulă a unuia din hoți.

Aceștia puseseră pe rănitul lor într'o brișcă cu care veniseră, și dispăuseră. S'a depeșat la București de unde a plecat la fața locului d. procuror Miclescu care, se zice că deja se află pe urma ucigașilor. S'a depeșat pe la spitale spre a se da de veste când hoțul, rănit grav pe cât se pare, s'ar prezinta la vr'unul din ele.

Un alt fapt:

Tudor Pascu, domiciliat pe Dealul Spirei, trecând într'una din nopțile trecute prin comuna Bada, din jud. Ilfov, cu o căruță încărcată cu miel, a fost atacat de o ceată de tâlhari, cari l'au jefuit și bătut într'un mod îngrozitor. Victima a fost adusă în Capitală și dusă la spital.

Tâlharii n'au fost încă prinși.

La Pesta a început iar să se caute grăul românesc. Deună-zî s'au vindut

2 mil hectolitri cu 5 florini 65 cr. hectolitru.

Remorcherul «Basarab» și alte 6 șlepurî românești încărcate cu cereale pentru Budapesta, s'au oprit la portul Apatii, în Ungaria, de oare-ce apele Dunărei sunt așa de mari în cât vasele erau în primejdie.

In cercurile politice maghiare a produs o vie impresie respingerea de către casa magnaților, a proiectului privitor la recepțiunea evreilor. Primul ministru, Banffy, a declarat la conferința partidului liberal, că guvernul consideră suprimarea paragrafului scos de către magnați din proiectul asupra liberului exercițiu al religiei, ca o atingere a principiilor pe care se bazează acest proiect. Va face să se discute proiectul din nou de către Camera deputaților făcându-l să treacă prin comisiunea.

Guvernul va trimite apoi proiectul fără modificări la Camera magnaților. In Germania, evenimentul cel mai important a fost aniversarea nașterii lui Bismarck. Impăratul, prințul moștenitor, o mulțime de deputați și senatori s'au dus la Fridrichsruhe ca să felicite pe fostul cancelar de fer. S'au făcut defilări de trupe, părăzi, etc.

In Anglia a pricinuit senzație următorul lucru:

D. Gladstone, marele bărbat de stat al Angliei, a declarat amicilor sei, că va intra din nou în luptele politice și că la viitoarele alegeri legislative își va pune candidatura în principalele orașe ale Angliei. Declarația aceasta a produs o vie bucurie în cercurile politice democratice engleze.

Tratatul de împăcare între China și Japonia au fost întrerupte pentru motivul acesta: Ministrul Chinez Li-Hung-Tchang a fost împușcat de un individ.

Autorul atentatului aparține Soshilor, secta omoritorilor politici. Se numește Koyama Rokunosuki și are 21 de ani.

Rana lui Li-Hung-Tchang este la obraz și nu prezintă nici o gravitate.

Președintele consiliului a făcut să vie lângă rănit doctorul personal al împăratului.

Guvernul a exprimat cele mai vii păreri de rēu lui Li-Hung-Tchang, căruia împăratul și împărăteasa i-au trimis expresiunea părerilor lor de rēu printr'un trimes special.

Povești de duminică

Un pahar de apă

Lică e furios... Cu mâinele la spate, cu ochii turburi, făcând pași mari, se plimbă de colo până colo prin odaie!..

Fraze întrerupte ies din gura 'i uscată de turbare... Strigă într'una:

— Infama!... Infama!

Se trîntește pe un scaun... Și ca un nebun, vorbește tare...

— Nici două luni!... Cine ar fi crezut!..

O ființă așa de blajină!.. Cu ochii ei mari albaștri!.. Cu privirea 'i mângăioasă!.. Oh! dar e grozav!.. Grozav!.. In toate zilele a aceleași ceasuri!.. Dar unde se duce?.. Unde e?..

Și ca un copil începe să plângă:

— Și o iubesc din tot sufletul, din toată inima!.. Și ea părea că mă iubește, pare chiar ș'acum!.. Dar nu! E o prefăcută, sunt sigur de asta!.. Ce prost sunt!.. Dacă m'ar iubi, ar fi aci lângă mine...

Și furios se ridică, și strigă bătând din picior:

— Mă înșală!.. Mă înșală!.. Se folosește de slăbiciunea mea și mă sapă în viață, mă sapă în cinste, mă sapă în ce am mai scump... Da, da!.. Mă înșală și mă sapă!..

In clipa aceasta ușa de la odaie se deschide și servitoarea se ivește c'o tavă în mână...

Lică se uită la densa încremenit...

— Ce e asta? strigă el.

— Am adus ce-a poruncit d-nul...

— Etă?

— Da!.. M'ai strigat așa: «Marghioalo, Marghioalo!...adu un pahar de apă.»

— Ești atară! strigă Lică... Du-te dracului cu apa ta cu tot!..

Apoi rēsgândindu-se:

— Ba nu, stai!.. Pentru că ai adus'o, dă-o 'ncoa s'o bea!.. Tot 'm'era sete...

**

Nevasta s'a întors... Cum intră în odaie, ia de gât pe Lică și 'l sărută cu

dragoste pe amândouă obraji. Tigru de odinioară a dispărut, a devenit un miel tremurător, sub privirea mângăioasă a neveste-sei...

Și cu vocea blândă, o întreabă:

— Dar unde ai fost, Eleno?..

— La mama... Nu credeam c'o să viț așa de curând acasă... De aceea am întârziat... Să nu mă cerți... Iartă-mă.

— Ești ertată!..

— Și etă, ca recunoștință, te sărut...

Și punând vorba în fapt, o sărutare dulce rēsună în casă...

— Va să zică mă iubești?... întreabă Lică sfios...

Elena îi dete, zimbînd, cu mâna peste gură:

— Te mai îndoești, ștregarule!

— Nu, dar...

— Tac!.. Ti-am spus odată pentru tot-d'a-una... Te iubesc mai mult ca viața mea și nu voi iubi pe nimeni altul de cât pe tine... M'auzi?..

O auzia el bine... Dar lipsa ei d'acasă la ceasurile acelea, în toate zilele, nu 'i eșia din cap...

Oftă...

— Cum?... Oțezi!.. Va să zică te îndoești?... îi zise ea cu imputare...

— Ba nu, se grăbi Lică să spuie, oțez de fericire!.. Da, de fericire... Și dovadă, uite, vino să te sărut...

**

A doua zi, la acelaș ceas, Lică era și mai furios ca în ajun... Era nu numai furios, ci curat turbat...

Primise la birou, de dimineață, următorul bilet:

«Dacă vrei să știi cum și cu cine își petrece ceasurile nevasta d-tale, du-te în strada cutare, numărul cutare și-o «să vezi!»

Nici o iscălitură... Dar asta nu făcea nimic... Strada și numărul erau indicate. N'avea de cât să se ducă să constate trădarea... nevastei lui adorată, nevastei lui!..

Oh!.. infama! infama!..

Da, o să se ducă... Nici că mai încăpea indoială, c'o să se ducă...

Dar o să se ducă cu comisarul... Vrea să sfișească odată cu viața asta chinuită care ținea de două săptămâni!..

Și, înebunit de furie, cu hârtia parchetului în mână, alergă la comisar!..

**

Au ajuns la adresa indicată... Comisarul, urmat de bărbatul care spuma de turbare, bătu în ușe:

Toc!.. Toc!.. Toc!..

Și pronunță fraza sacramentală:

— In numele legei, deschideți!..

Ușa se deschise îndată... Și în fața lor se iviră mutrele speriate a două femei!..

Una din ele era Elena...

Lică se repezi la ea, o apucă de mână și strigă:

— Aci e mama d-tale!.. In sfișit n'o să mai poți minți acum!.. Te-am prins... Comisarul o să constate flagrantul, și!..

Rēmase însă cu gura căscată...

Elena ridea cu hohot, pe când cel l'alt se uită la ea zăpăciț!..

— Și încă mai rizi!.. răcni Lică...

— Cum să nu riz, dacă ești prostuț!..

— Fă bine de spune de ce rizi?

— Ti-am spus pentru că ești prostuț!.. Dar mai întă, ca să pricepi, dă'mi voie să 'ți recomand pe d-na Felicia Henri, profesoară de piano!.. Acuma pricepi?..

Lică se uită la ea cu ochii cășcați!..

— Vez etă că tot nu pricepi!.. Ascultă drăguță... D-na dă lecții de piano. Etă, care mă înnebunesc după piano, pentru că noi n'avem pian acasă, viți de iau lecții de la d-neae!

Și adăogă zimbînd:

— Oh! n'avea grije, o plătesc din economiile mele. Acum pricepi?..

Lică pică în genuchi și cu ochii înecați în lacrimi, îngână rugător:

— Eartă-mă, dragă... Eartă-mă că te-am bânuit!..

Ea'l ridică surizënd și'l sărută...

Și toată furtuna se potoli într'un pahar cu apă!..

**

Cred că ați priceput!.. Biletul și toată scena de mai sus erau opera Elenei.

Și Elena a izbutit, pentru că acum are un pian acasă pe care zdrăngănește toată ziua!..

Femea tot femeie.

Marion.

KREUZ-POLCA

*Ochii în ochi și mână 'n mână,
Până mâine către zi,
Jucând polca împreună
Cât de fericit vom fi!*

*Cruce-ajută! Cruce-ajută!
Jucând polca în cruce,
Ochii tui în îmbrumută
Dulce privire pe sub furie.*

*Și 'mprumutul acest mare,
Având crucea 'n ajutor,
L'oi plăti c'o sărutare,
Nu 'ți voi rămânea dator.* } bis

*Inse după-această plată
Iarășt ne-om împrumuta
Celui ce plătesce-odată
Credutul nu 'i va 'nceta.*

*Tu 'mi vei da cu 'mprumutare
Dulce privire neîncetat,
Iar etă, pentru fie-care,
Voi plăti c'un sărutat.*

*Ochii în ochi și mână 'n mână
Până mâine către zi,
Jucând polca împreună,
Cât de fericit vom fi!* } bis

Roman, Martie 1895.

CAROL SCROB.

ȘTIINȚA

(Rezistența arborilor la ger.—Cauzele morții minerilor în explozi. — Ceasornicaria de hârtie.— Cine a adus cartofii în Europa)

Frigul riguros și perzistent, ce a fost anul acesta în Franța a făcut ca să piară o mulțime de arbori. D-nu Doumet-Adamson a avut buna inspirație de a atrage atenția membrilor societății de agricultură asupra unui arbore care suportă foarte bine un frig de 25° sub zero.

Acest arbore, saū mai bine zis arbust, este *lămâia de China*. El primă-vara se acopere cu flori albe foarte elegante, cari dau naștere la mică lămâie ca mandarinile.

Mirosul acestor fructe amintește de esența de terebentină.

* D. Haldame studiază în «*Popular Monthly*», exploziunile în mine și a ajuns la această concluzie: Moartea prin sufocare, care lovește pe minerii, este datorită, nu după cum se crede în general, prezenței acidului carbonic, ci preponderanței azotului și lipsei de oxigen.

Autorul crede că multe victime ar fi scăpate dacă ele ar putea să găsească oxigenul necesar respirației și a imaginat un aparat care răspunde acestui *desideratum*.

Acest aparat constă dintr'un recipient de o jumătate litru, conținând 60 de litri de oxigen, a cărui scurgere este regulată prin mai multe robinete.

* Afară de întrebuintarea sa banală în literatură, hârtia are actualmente o mulțime de alte întrebuintări. Iacă, acum ni se semnalează o aplicațiune la ceasornicariei, cu totul originală.

Un mecanic din Longyon n'a avut de lucru—se vede treaba—și a fabricat un ceasornic întreg de hârtie.

Toate roțile sunt de hârtie; cele mai tari sunt tăiate din cartoane groase. Acest ceasornic a mers foarte regulat în timp de peste doi ani; variațiunile n'au întrecut nici odată peste un minut pe lună.

Aceasta 'm amintește faimosul ceasornic de cristal de stâncă care, mult timp, a făcut podoaba unei ceasornicării din galeriile Palatului Regal din Paris. *Două-zeci de ani de lucru!* zicea o placardă atârnată de acest capo d'operă; și trecătorul, foarte gânditor, se întreba ce răbdare a avut lucrătorul care a muncit două-zeci de ani pentru fabricarea unui ceasornic.

* Se pare, după revista științifică *La Nature*, că nu Parmentier este acela care a adus cartofii în Europa.

Pe la sfîrșitul secolului al XVI-lea, ei erau deja cunoscuți în Spania și în Italia. In Franța, pe la 1592, cartofii făceau obiectul unei destule de importante culturi în Franche-Comté, în Vosges și Bourgogne; însă cultivarea cartofilor a fost părăsită, căci, se susținea, că ea este un agent de propagare a leprei.

In 1761, reaua reputație a cartofilor persistă încă, căci Turgot a cerut Facultății de medicină de a certifica că ei sunt un nutriment substanțial și înofensiv.

Parmentier n'a făcut alt-ceva de cât că a răspândit întrebuintarea cartofilor și legenda 'i-a atribuit tot meritul descoperirii.

Sapiens.

SOSIREA PRIMĂ-VEREII

Iarna se duse 'n fine spre vechile-i palate. Al primă-verei soare, dulci raze ne-a adus și firele de iarbă a-lene legănate Ne spun că nici zăfritul din lume nu s'a dus.

Ce cânt, ce veselie prevăd că ne sosește!... Ce 'nșeninare dulce pe boltile cerești! Adâncă intristare ce încă ne 'ngrozește Să vrei s'o cauți mâine, nu, n'o mai întâlnești!

Intreaga fire intră în dalba-i tinerețe... Reintră 'n armonie tot, toate din trecut: Aceloși nopți plăcute, aceleași dimineți... Le întâlnește omul precum le-a cunoscut!

Puțin va trece încă și toți adăvrăta Vor zice că-i visarea ce 'n astă clipă scrii. Și negreșit că lumea așteaptă încă-odată Să-admire cu nesățit iar vremea ce descrii.

Și câte primă-veri bătrâna fire are, Și tot atâtea clipe ce 'ntr'însa se 'noesc Bogatele-i podobe ce trec spre-a reappare: A omului podobe de trec nu 'ntineresc!..

Val! Omul ace-o soartă cu-o măsurată viață, Cu-o dimineată numai, nici două primă-veri: Când moartea îl privește, când vântul e 'l 'n-ghiață.

Și corp și suflet... Toate-ai fost niște păveri!..

Sosirea primă-verei, mult nu mă consolează... Eu știu c'această soartă m'asteaptă pe pământ: Spre suferință numai e simț că mă 'ndrumează Și vântul ernei triste și-al primă-verei vânt!

1895, Martie 17.

AL. I. ȘONȚU.

Curier judiciar

Pălăria mortului

Toate am văzut, toate am auzit!... Dar un proces pentru o pălărie, și aia de mort, ba, ba, ba!..

Cu toate astea e așa!.. Zilele trecute procesul acesta haziu s'a judecat la judecătoria de ocol...

Reclamanta e o cocoană bătrână, sulemenită foc și cu părul cănit... Răspunde la numele de: d-na Lungescu...

Inculpatul, un biet țigan, pe nume Stanciu, de profesiune cioclu...

Judecătorul, citind petiția, zimbeste și-apoi zice reclamantei:

— Bine, d-nă, pentru o pălărie...

Reclamanta.—Nu mi-e de pălărie, d-le judecător, dar de ce s'o fure...

Stanciu, făcându și cruce.—Da să mă fac ca crucea, sa ma trzneasca hăl da sus, dacă'm furat'o eă... Nici n'am văzut-o în ochii mei...

Reclamanta.—Nu minți!.. Cum n'ai văzut'o... era pe capac...

Stanciu, mirat.—Pa capac!.. Da unde sa știu eă, ca eă am fost cu coliva.

Reclamanta.—Și la groapă ai șters'o pe când noi ne jeleam...

Judecătorul.—Te rog, d-nă, fi bună și spune cum de știi că inculpatul a furat pălăria...

Reclamanta.—Să vezi, d-le judecător... Anul asta m'a bătut focul... Toate nenorocirile au dat peste mine... După ce-am pierdut o mulțime de parale, ca culme a durerilor, mi-a murit și dumealul. (Plângând).—Sărmanul răposat!.. Mi s'a rupt sufletul când a murit...

Am trăit două-zeci și cinci de ani... Ca două porumbel... El își zicea «Puiică», eă îi ziceam «Puiule!» Ne giuguileam, ne...

Cei de față la proces, văzând nutra caraghioasă a cucoanei care se strămba ca să silească lăcrămile, rid fără voce...

Judecătorul, zimbând.—Pricep, d-nă. Dar nu e acesta obiectul procesului... Te rog vino la chestie...

Reclamanta.—Iartă-mă, d le judecător, dar vezi că, uite, mi se rupe inima de câte ori mi-aduc aminte de el... L'am iubit mult, mult de tot... D'aia i-am făcut o înmormântare după pofta inimii... Dacă s'ar fi sculat și ar fi văzut'o, m'ar fi pupat de zece ori... Ce zic eă, de două-zeci de ori...

Hazul e nespus în auditor... Ea se uită mirată la toți și-apoi zice moțând din cap cu dispreț:

— Se cunoaște că nu vă doare inima!..

Judecătorul.—Te rog încă odată, d-nă, vino la chestie...

Reclamanta.—Asta vreau să fac și eă, dar nu vezi că rid ca prostii...

Judecătorul, sunând clopoțelul.—Tăcere, d-lor, vă rog!.. (Reclamantei). Urmează...

Reclamanta.—Și zic i-am făcut o înmormântare de clasa'nță!.. Am cheltuit

mia în cap... I-am luat toate nou!.. Pe pălărie am dat numai un pol... Vream s'o dau lui nepotu-meă... Și când colo mi-a furat'o...

Stanciu.—Da n'am furat'o...

Reclamanta.—Taci din gură... Nu te vedeam eă cum îi făcea cu ochii...

Stanciu.—De uitat m'oi fi uitat, da nu cu gând da furat'...

Judecătorul.—In sfârșit, l'ai văzut. Reclamanta.—Nu...

Judecătorul.—Dar ai martori?... Reclamanta.—Nu; dar el a furat'o

că prea se uita cu jind la ea...

Judecătorul.—Și atâta gălăgie pentru o pălărie...

Reclamanta.—Nu mi-e de pălărie, ci, de ce s'o fure... De mi-o cerea i-o dădeam...

Stanciu.—Hași mi o dai, da n'ai zis hadineauri c'o dai nepotului. (Rîsete).

Reclamanta.—Asta era treaba mea, o dam cuț vream... D-ta să faci bună-tate să'mi dai pălăria sau banii cât face...

Stanciu.—Nu'i dai nici una, nici alta pentru că n'am furat'o.

Reclamanta.—Ba o să plătești...

Stanciu.—Iaca ba...

Reclamanta.—Ba da...

Judecătorul.—Ne fiind nici o probă, închiz dosarul...

Stanciu, triumfător.—Ba iaca ba!.. Reclamanta ieșind furioasă:

— Mă duc la tribunal...

Stanciu.—Sanatosă că rămăi tot tu caraghioasă.

Și iac'asa.

Miticuță.

CARTEA VIETEI

Suntem în tot-d'una credincioși datoritorilor cari sunt de acord cu gusturile noastre.

Femeea de spirit compromise adesea pe bărbatul ei; stupida se compromise singură.

Toți desprețuitorii sunt și ei desprețuiți altora.

Omul se gândește cu mintea și lucrează cu inima.

Curagiul la bărbați nu e așa de rar pe cât se zice; uitați-vă numai la câți se însoară.

Omul nu iartă nici o dată o neizbândă după ce te-ai lăudat d'inainte cu izbânda.

Ilustrațiile noastre

Domnișoarele Rațiu la Orșova

Am dat știrea că d-șoarele Felicia și Dorina Rațiu, ficele președintelui comitetului național român de peste munți, voiau să vie deună-zil la T-Severin ca să asiste la balul dat de liga culturală din acel oraș. Desele au fost oprite însă la granița de către autoritățile maghiare. Ilustrația de pe pagina I a numărului nostru de azi reprezintă scena aceasta. Domnișoarele Rațiu au trimis ziarului «Tribuna» din Sibiu, o scrisoare, în care arată cum s'au petrecut faptele atât câte-va pasagi din scrisoarea aceasta:

«Noi am plecat de la Seghedin la Orșova fără pașapoarte, crezând că la granița vom obține trecere pentru 48 ore, conform altor mit și mit de casuri. Din Orșova am trecut cu trăsura la Verciorova, unde credeam că vom primi voe să trecem peste hotar. Era pe la 6 ore dimineața când sosiram. D-nu și d-na Călcianariu prezentară pașaportul: oficiantul, fără a ne întreba că noi cine suntem și fără să fim recomandate zise: d-nu și d-na Călcianariu pot trece dar domnișoarele nu! Cuvintele și forma în care erau spuse, ne-au făcut să credem că acel oficiant subaltern are îndrumări speciale pentru noi, și fără ca să zicem o vorbă, fără să cerem conform intențiunei avute, bilete, ne-am întors la Orșova, spre a exopera de acolo pașapoarte.

«Aci am rugat pe dd. Bogdan, Bumbulescu și Scărlătescu să ceară în numele nostru de la Solgăbirău bilete de trecere. De și eram convinse că mergerea la Severin ne este interzisă din partea guvernului, dar totuși am încercat deoparte ca să avem dovezi, pe de altă parte să facem pe voea iubitorilor frați și surori din Severin.

«Acesti domni au implinit cererea noastră dar fără rezultatul dorit; li s'a refuzat.

«A doua zi, adică după bal, două domni, ambii deputați în Camera română, au solicitat din nou permisia trecerii, cerând să fim lăsate pe câte-va ore la Severin, căci românii severineni doresc foarte mult prezența noastră, tot asemenea și cei-alți frați și surori ai noștri, veniți din diferite părți.

«Solgăbirăul le-a răspuns ast-fel: «Nu pot să vă las pe domnișoarele Rațiu, pentru motivul că severinenii au de gând să demonstreze cu ele în contra statului maghiar.» După ce însă d-nii delegați și mai departe au insistat cu multă energie, arătând că serbarea se făcuse în onoarea fetelor d-lui Rațiu, însă fără scopul de a demonstra contra statului maghiar, și după ce balul a trecut deja, iar severinenii doresc numai să ne vază, oficiantul ne-a îngăduit trecerea, rugând pe domni să se reîntoarcă peste 1 oră, când pașapoartele vor fi gata.

«Noi, pline de bucurie, am stat gata de drum, trăsurile ne așteptau la poartă, când iată ne sosește vestea, că iarăși am fost refuzate, respinse, amăgite cu vorbe goale. Ast-fel se întâmplase lucrul. Solgăbirăul infricat de ceea-ce făcuse, și de consecuențe, a telegrafiat comitetului suprem; întrebând dacă ne poate da concediu de câte-va ore. Răspunsul a fost ordinul strict să nu li-se îngăduie d-șoarelor Rațiu trecerea. Această telegramă a fost arătată d-lor delegați.

În timpul acesta, mai mulți domni și doamne din România veniți să ne vază, ne-au rugat cu insistință să mai stăm câte-va zile, spre a primi felicitările surorilor și ale fraților din România liberă.

Dar și fericirea aceasta ni-a fost interzisă.

Poliția din Orșova, prin domnul ad. Călcianar ne-a încunoștințat, că trebuie să «plecăm imediat acasă, altfel vom fi escortate». În aceea zi am plecat, petrecute jumătate drumul de d-l solgăbirău al orașului și un ofițer de geandarmi.

Moștenitorul

Tabloul de pe pag. 4-5 a numărului nostru de azi e copia unui frumos tablou executat de talentatul pictor Ferdinand Wagner. Tabloul e intitulat «Moștenitorul» și reprezintă pe un băiat care moștenește o avere enormă. Mama și o mătușă a lui îl plimbă prin parc. La un loc ei dau de un mic păruș. Ele îl ridică de subsuori și îl trec peste păruș.

Tabloul e de o rară frumusețe artistică.

OAMENII ZILEI

Leopold de Sacher Masoch

Sacher-Masoch, un distins scriitor german, s'a născut la 27 Ianuarie 1836 în Lemberg, unde tatăl său era șeful poliției galițiene. Pană la vârsta de 12 ani a stat la țară. La 1848, tatăl său a fost numit căpitan al orașului Praga. Aci băiatul a intrat în liceu. A progresat repede. După aceea s'a înscris la universitatea din Gratz. Când era în etate de 22 de ani a luat doctoratul în filosofie. La 1858 a publicat un roman intitulat: O istorie galițiană. Aă

urmat apoi alte scrieri frumoase ca: Kaunitz, Ultimul rege al maghiarilor, i-dealul timpului nostru, etc.

Leopold Sacher Masoch e socotit ca unul dintre cei mai distinși romancierii germani.

Un sfat

Renumitul «Carsi», mijloc excelent pentru a văpsi părul, întrebuintat de turcoice în haremuri, se pregătește în modul următor: se frământă bine nucă galice (galle) prefăcute în praf mărunț cu puțin ulei și se face pastă. Pasta aceasta se prăjește într'o tigare, până când nu mai ies vapori de ulei, apoi se pune să se răcească și se pulverizează; iar pulverea aceasta o amestecă cu puțină apă până se face ca un bu lion, care iar se pune la foc și se înfierbântă până ce rămâne uscat. În urmă se amestecă cu puțină pulbere de oxid de fier și de aramă (ce se aducea mai înainte din Egipt anume spre acest scop și se numia «Rastico-petra» sau Rastikhuzi). Văpsirea părului, a sprâncenelor, genelor (turcoicele își vopsesc și genele), ori a mușcăților și a barbei se face luând puțină doctorie între degete și, frecând-o bine, tragă cu degetele peste păr. Părul se face moale și negru și rămâne ast-fel mult timp.

NOTA SATIRICĂ

Moda din ziua de azi.
— Aș vrea să'mi cumpăr o pălărie nouă... dar să fie de ultima modă.
— Cocoană, te rog să șezi nițel... chiar acum se schimbă moda!

H A Z

Boierul.—Calul pe care mi l'ai vîndut e chiar de-un ochiu!
Vinzătorul.—Bine, boierule, pune mâna pe inimă și spune drept... oare d-ta n'ai absolut nici un defect.

LUCRURI DIN TOATĂ LUMEA

Statistica căsătoriilor.—O statistică recentă stabilește că precocile căsătorii sunt foarte dese în Anglia, mai cu seamă în districtele manufacturiere.

Ast-fel la Boston, 45 de tineri bărbați și 175 de fete au fost căsătoriți la vârsta de 15 ani.

La Stockport, erau chiar 59 de însurații și 179 de femei măritate, cari n'aveau încă 15 ani.

În general e obiceiul, în clasa lucrătorilor englezi de a se căsători între 15 și 20 ani și mai adese-ori fără consimțimentul părinților.

O bigamie originală.—Într'adever, la vârsta de 17 ani să nu fi însurat nu e nimic extra-ordinar, ba din contra e foarte natural; dar la această vîrstă nu numai să fi căsătorit ci să fi și bigam, asta e ceva original.

Iacă o știre pe care o găsim în ziarul Orient ce apare în Galata:

«Tinerul Demosthene Goratinis, în vîrstă de 17 ani, a fost deună-zil condamnat la 5 ani închisoare pentru bigamie.

«Acest tiner bogătaş, părăsindu-și nevasta și copilul pe care 'i avea la Athena, a contractat o doua căsătorie la Syra, fără ca să se fi desfăcut de cea d'întăiu».

Nu'y așa că e extra-ordinar?

Castelul Fermecat

ROMAN DE PIERRE SALES
PARTEA A TREIA

VI

Fericită tată

E o credință în general răspândită că numai femeile au suferi când le vine pe lume un copil. Cu toate acestea sunt cazuri destul de numeroase în care bărbatul — și dacă nu are dureri fizice — nu scapă de torturile morale care sunt cea mai rea pedeapsă pentru marit vi-novaf.

Căci el e vinovat de toate, pe dănsul îl acuză femeia de toate oboșelile la care o supune însărcinarea, de talia' d'formată, de masca aceea care une-ori o desfigurează, de acele vărș-turi neconținute și mai cu seamă de acele căte va ceasuri în care nașterea — după voința lui D zeu — se săvârșește în mijlocul celor mai groaznice du-reri.

E destul ca bărbatul să aibă un pic de conștiință pentru a-și blestema fa-tele; se face mic de tot și caută prin toate mijloacele, să și dobândească fer-tarea.

Și tocmai purtarea asta o avea Joe Fergusson în sentimentul său foarte a-dânc despre nedemnitățile sa, despre vinovăția sa, despre crima urită ce co-misese imputând nevastei sale, unei domnișoare Blingham, ficei unui lord, oboșeala de a fi însărcinată.

La dreptul vorbind, el nici nu se în-doia de așa ceva, când cu inima um-flată de o delicioasă emoțiune, se în-torcea din Australia.

Milionul acesta avea să se adauge la dobenzi în curs de douăzeci de ani cel puțin și avea să formeze o zestre res-pectabilă.

Căci Joe prevăzuse că copilul pe care îl va naște nevasta sa va fi o fată, un mic înger tot așa frumos ca Betsy; blând, delicat, amabil, cu acelaș păr de aur galben, cu același ochi de cu-loarea cerului senin.

Și de sigur, sosind de la Paris, re-găsi părul aurii, ochii de azur și trăsăturile delicate tot fermecătoare de și cam trase ale lady Fergusson.

Însă blândețea, amabilitatea ei!... Fratele mai mare al Betsy, gravul lord Blingham, crezu de dator să să dea un avis aceluia biet bărbat care se întorcea triumfător.

Deși membru al camerei comunelor, împinse bun-voința până să iasă în-aintea lui Joe la gară.

Și Joe îi zise cu naivitate:

— Ah! ce frumos din parte'ți! Dar nu s'a întemplat nimic Betsy?

— Nu, nu. Am venit în Paris cu o misiune pentru ambasada Angliei; nu v'aș fi supărat cu persoana mea în-ainte de naștere, dacă...

— Ei, pe toți dracii, ce tot stai să îmi cânti... Nu ești acasă la mine ca și la d-ta?

— Tocmai asta m'am gândit și eu, scumpul meu Joe; de aceea m'am și instalat lângă Betsy pentru ca să liniș-tesc, să micșorez, să...

— Ce este?

— Lordul Blingham făcu o strîmbătură. — Nimic serios. Dar, între noi fie zis, bunul meu cumnat, n'ai fi făcut mai bine oare să nu te grăbești așa de mult?... O femeie așa de tână, așa de delicată, merită mai multă considerație din parte'ți... Să rămână însărcinată așa de repede!...

— Ce era să răspundă că mi-și mili-oane de bombe, când cut-vă îl e frică să nu rămână însărcinată, nu trebuie să se mărite; însă nu era așa lucru comod să se discute cu un membru al casei seniorilor englezi, care 'i dovedia foarte categoric imprudența, aproape brutalitatea.

Căci lordul Blingham stabilea că în starea de sănătate în care se afla Betsy, atât de tână, abia formată, nașterea unui copil putea prea bine s'o coste viața.

— Și Joe începuse să-și simtă fapta rea. — Și pe urmă d-ta o lași singură, în Paris, cu prieten bun și adevărat, însă care locuie în altă casă, și te duci în Australia să câștigi bani...

— Dar dânsa m'a îndemnat să plec cât mai curând.

— Ce, trebuie oare s'asculte cine va de femei? Bărbatul are dreptul să și impună rațiunea. Era cu neputință să nu rezulte din această izolare o stare nervoasă...

Joe se înfioră din cap în tâlpi; ne-vasta sa devenise iar nervoasă! Mica sa Betsy, atât de dragătoasă înainte de plecare, care 'i cânta șansonetele englezești și care odată jucase, da, jucase pentru el singur spre a 'i face să petreacă, devenise iar rătăci-toasă?... Și dânsa jucase atunci așa de mult în cât trebuise s'o oprească, s'o aducă la socotină.

— Și iată că acum nesocotitul era el. Nimic însă, în scrisorile nevastei sale, nu 'i făcea să prevadă o așa complica-ție. Nici-odată Betsy nu 'i scrisese: «In-toarce-te mai curând.»

— Și mai la urmă, nu e lucru simplu ca un bărbat să se ducă să și vadă de afaceri? Marinarii nu sunt și densii in-surați și iubiiți ca cel-ai'alt? La drept vorbind, un bărbat serios nu poate să își piardă vremea mângându-și ne-vasta.

— Însă Joe gândia lucrurile astea fără a îndrăzni să le spună, pentru că pŕice-nea că rezonamentele sale sunt prea prostesti pentru a convinge un membru al camerei comunelor.

De alt fel, lordul Blingham se oprise din vorbire după vre-o opt minute; spusese destul pentru a turbura cu to-tul sufletul mare al bunului Joe.

— Îl lăsa în prada reușcărilor sigur încă că acel bărbat sfios nu se va mai mira dacă primirea ce avea să 'i facă nevasta sa n'avea să corespundă cu speranțele sale.

De câte va săptămâni, în adevăr, lady Fergusson devenise nesuferită, așa că toți servitorii ziceau că au să lase slujba îndată după sosirea stăpînului.

Afară de asta dânsa spusese vorbe urite amicei sale, vicontesa de Preuilly și mai mult impertinente bunului său prieten, vicontele. Nu voia să pŕimească pe toate neamurile sale și când fratele său sosise, îl întrebare cu uscă-ciune:

— Ce vrei aci? Ce ai de făcut aci?

— Ei, am venit să te ved.

— Bravo, ai venit să vezi ceva fru-mos; da, ceva frumos.

Totuși, nu era prea desfigurată și când eșia din cabinetul de toaletă, fața ei părea ca a unei fete mar.

— Însă talia pe care și-o declara mon-struoasă, peptul său umflat, petele a-celea roșiatice pe care le ascundea cu suliman, îi pŕicinuiă chinuri ne mai pomenite.

— Ce insultă pentru frumusețea de ae-riantă, pentru corpul său serafic.

— O să rămân așa, să vezi că o să rămân așa!...

Nici o dată n'avea să și mai reca-pete silueta serpentină, ondulația sol-durilor, țaria peptului; nici o dată nu avea să mai fie o virgină de legendă, ca acelea care se ved zăgrăvite pe fe-estrele bisericelor.

Un om îi întunecase strălucirea, o diformase, o făcuse întocmai ca cele-l'alte femei; și acest om, acest vino-vat, era bărbatul său.

— Ce criminal mare că i-a murdărit, aproape i-a nimicit frumusețea, atunci când prin acea frumusețe, dânsa făcuse cea mai mare cucerire. Și se gândia cu spaimă că Raymond de Kermeric nu mai putea s'o iubească când o va ve-dea așa deosebită de creatura silidiană care 'i sedusese.

— Și asta era cauza adevărată a stărei ei febrile, a proastelor complimente pe care le adresa la toți aceia care se apropiă de dânsa precum și bărbatul său.

— Și la asta se adăoga rēgazul că nu primise știri directe de la omul în care își pusese fericirea.

De două sau trei ori pe lună se ci-tea în fața ei scrisori venite de la Franchais; era ținută ast fel în curent cu nebunia Emilianei, cu acea decă-dere definitivă care înapoia lui Ray-mond deplina libertate.

— O să se întoarcă la mine!

«O! despre asta nu se îndoaia. Era numai o chestiune de câte va săptămâni însă ar fi voit să primească câte va rânduri de la el. Și nici o dată dînsul nu 'i scria. Acel mare aventurier trecuse prin prea multe prăpăstii și nu putea comite ast fel de nesocotinți.

— Însă aproape în toate săptămânile îi sosiau flori, când din Bretagnia, când de la Niza, fără indicație de expeditor, tot d'a-una flori delicioase. Deci el n'o uitase, își amintea de dânsa și florile aveau aerul de a zice:

— Să așteptăm!

— Și, fără de veste, dânsa află știrea întoarcerii lui posibilă într'un viitor apropiat. Cotele de Preuilly scria lui Arnold și Bertel invitându-l să scrie

din parte-le lui Raymond și să 'i roage a părăsi acea închisoare de la Franchais, a 'i oferi din noi ospitalitate în casa lor. — Și Berta și Arnold trimiseră lui Raymond într'o scrisoare urgentă, vestea că nu le-ar displace cătuși de puțin de a avea în casa lor un cumnat într'o situație aproape asemenea cu a unui silăcui bētrn și aflător în capul unor venituri strălucite.

— Curând Raymond avea să se afle la Paris, aproape amestecat în intimitatea vieții ei. — O! dacă ar mai întârzia puțin! — Ar fi fugit la marginea lumii de cât să se lase a fi văzută de dînsul ast fel de desfigurată.

— Dacă nici lordul Blingham nu ghi-cise ce se petrecea în acel mic creer pervers și egoist, nu bunul Joe ar fi putut să vadă limpede o situație asu-pă căreia un membru al casei senio-rilor rămăsese orb.

— Și se simți cu adevărat foarte mic, foarte vinovat când nevastă sa îl primi prin aceste cuvinte: — Ah, iată te în sfârșit! — Dar, scumpa mea draguță, dacă aș fi putut crede că lipsa mea te in-dispune?... De ce nu mi-ai scris? — O! d-ta era ocupat cu lămurii, cu aparate frigorifice... Ce 'i păsca d-taie că sunt eu în primejdie de moarte.

MOȘTENITOU L.—(Vezi explicația).

— Dar eu cerusem să mi se tele-grafizeze... — O! n'am voit eu să și se turbure combinațiile comerciale. — Atunci, cum puteam eu... — Ar fi trebuit să ghicesc!... Numai după această schimbare de vorbe amabile, dânsa permise bărbatului său s'o îmbrățișeze. Și încă și a-tunci, îi sopți la ureche: — Mē jur că dacă aș fi știut... Dar

lăst că d'aci înainte nu mē mai prinzi! — Această duioasă întrevedere a aceor doi soți cari nu se văzuseră de mai multe luni, fu întreruptă de vizita ce-lebrului doctor mamos căruia avea să fie încredințată scumpa persoană a Lady Fergusson.

— Omul acesta, elegant și isteț ca un diplomat, dete lui Joe un exemplu fru-mos de răbdare, Betsy îi făcu o sută de întrebări care mai boacăna întor-cându-se mereu la cele două mai im-portante: — Îmi garantezi că n'o să mor și că n'o să rămân pătată? — Doctorul stătu un ceas acolo, răs-punse cu o blândețe desevărsită la toate întrebările și la plecarea lăsă pe Betsy ceva mai liniștită.

— Însă Joe, vrând să reguleze îndată chestia onorariului, doctorul spuse o ci-fră de care australianul, cu toată ge-nerositatea lui obicinuită, rămase cam uimit.

— Doctorul zîmbi ușor și ironic și cu glasul său de diplomat zise: — Ai o nevastă așa de nervoasă, scumpul meu domn.

— O nevastă nervoasă! Aceste două vorbe explică toate pretențiile și ale doctorului și ale lady Fergusson.

— Joe se gândi un moment că există în lume milioane de creaturi pentru care nașterea unui copil e actual și care se săvârșește în chip așa de simplu în cât îngrijirile familiei și ale unei moașe, ajutate de prietenii și de rude, sunt aproape îndestulătoare.

— Însă vezi că nu ori-cine are fericirea și onoarea de a poseda de nevastă o fiică de lord. Și asta trebuie să se plă-tească prin oare-cari complicații.

— A doua zi Joe comise ultima necu-vință.

— Găsi că nevastă sa era mult mai adra-vănă de cum zicea dînsa și de cum voia să recunoască medicul și lordul Blingham; el avusese cutezanța s'o examineze în cursul somnului și simțise o imensă e-moțiune la înimă înaintea celei ființe ne-născute încă, în care avea să și con-tinue traiful și ale cărei bătăi le vedea par'că...

— Avea idei ridicole, ante-deluviane; vedea deja pe copil, pe fetiță—câci de sigur avea să fie o fetiță—o vedea a-tărnătă de acel sin tare și alb, hrănit în chip firesc de mama sa precum a ordonat D zeu.

— Îndrăzni să vorbească despre astea înaintea doctorului. Unde s'ar fi mai putut găsi o doică așa de frumoasă ca nevasta lui.

— Trei perechi de ochi îl fulgerară în grozitor. Privirea lordului Blingham însemna: — Să supui pe sora mea la așa treabă!

— A doctorului însemna: — Ai orbii găinilor, sērmame? — Iar privirea Betsy zicea: — Ești nebun bun de legat!

— Și adăoga cu un dispreț suveran: — Dacă ai adus idei d'astea din Australia, atunci...

— Din acest moment Joe, pe deplin con-vins de nedemnitățile sa și de prostia celor mai mici idei ale sale, căuta să piară cum putea mai bine din casa sa unde doctorul devenise personajul prin-cipal. Acesta, de alt fel, avu bunăntea să 'i mângăie spunându 'i că în clientela sa adică la oamenii bine crescuți, toate femeile erau ast fel; însă că după naș-tere, dispozițiile astea rele trec fără să lase nici o urmă.

— Însă Joe își găsi cea mai mare mângăere ocupându se de copilul care avea să se nască, și de a cărui dragoste inebunise de mai înainte.

— Scuticele nu erau aduse încă de la magazin; se duse să le examineze și nu le găsi destul de frumoase; comandă atunci o mulțime de lucruri nebunesti.

— Cât despre leagănul cumpărat, se de-clară într'u totul multumit; era demn de copilul unui rege.

— Publică în ziare anunțuri prin care cerea o doică măreață, extra-ordinară, excepțională și fu un fel de concurs pre-zidat de doctor și lucrurile se petre-cură în chipul cel mai grav. Celebrul mamos bine-voi să guste laptele a v'r'o două-spre-zece strengăroaice mai înainte de a alege pe una în chip definitiv.

— În sfârșit, toate erau gata; mica prin-cipesă n'avea de cât să vie în lume.

— Și asta se întâmplă într'o dimineață după o noapte de chinuri, în cursul căreia Joe, auzind țipetele nevastei sale, ajunse să dea toată dreptatea nevastei sale.

— O sēmănuța!... sēmănuța mea

nevastă!... — Și repeta vorbele astea umblând din odaie în odaie, urcând și scoborând scările.

— De câte va ori, intră în odaia Betsy aducându 'i cele mai bune cuvinte de curaj și de dragoste.

— Și nu răspundea de cât răspunsuri de acest soi:

— Mē plictisești, vederea d-tale îmi face groază... Ah, D zeule, D zeule dacă aș fi știut că o să fie așa... Ce proaste sunt femeile!

— Doctorul îl dete afară mai pe urmă: — D-ta vezi bine că o plictisești, scumpul meu domn, și deia facerea nu se prezintă tocmai bine...

— Se întâmplă în adevăr ca venirea în lume a acelei mic creaturi să se facă destul de bine și ca Betsy să suferă ceva mai mult de cât se suferă de o-biceit.

— Însă durerile astea se transformă pentru dînsa într'un chin nesuferit, su-pra-omenesc. Și când Joe asculta la ușa, auzia:

— Am să mor!... vē spun că am să mor!... O, D zeule, s'a isprăvit cu mine.

— Totuși nu muri; și după ce copilul eși la lumina zilei, toate cele-l'alte lu-cruri se petrecură simplu, în chip firesc.

— Însă Joe rămase încredințat că fuse-se cât pe aci să și ucidă nevasta și asta 'i amesteca cu puțină amărăciune bucuria de a fi tatăl unei fetițe. Pre-simțirile nu 'i înșelaseră.

— Lordul Blingham veni să 'i anunțe plăcuta știre, recomandându 'i în acelaș timp să nu și arate bucuria într'un chip prea zgomotos.

— Recomandație zadarnică. Nici o dată Joe nu fusese așa atins de grozăvia vr'unei greșeli a lui.

— Se duse cu sfială în camera nevastei sale și primi în inimă ca o lovitură ter-ribilă văzând-o așa galbenă, așa diafană din roză cum era înainte; și avu senzația că ființa aceea nu mai făcea parte de pe pământ, ci că era gata să și ia șorul spre cer, locașul ei adev-erată.

— Măna ei, de culoarea cerei galbene, atârna cam afară din pat.

— Joe îngenunchiă lângă pat și sărută acea mână ca și cum i-ar fi cerut er-tare.

— Doctorul îl atinse cu palma pe u-măr.

— Liniște, nu 'i așa? nici un soi de sentimente zadarnică.

— Trebuie să fi fost teribilă facerea, murmură dînsul.

— Doctorul răspunse printr'un gest so-lemn și printr'o privire în tavan.

— Joe conchise d'aci că facerea trebuia să fi fost spăimîntătoare. Sărută din noh mâna nevastei, apoi merse la leagănul prințiar și fu de o cam dată mirat că obiectul atator dureri și speranța sa era acel pachet inform, orb și mirolăind ca o pisică.

— Stătu un moment la îndoaia: pachet-ul acela avea dînsul a 'i iubi?

— Moașa zise rîzînd: — Ei, Doamne, nu sunt așa frumoși când se nasc.

— Și aceste vorbe necăjiră îndată pe Joe: să nu găsească moașa frumoasă aceea mică ființă care lui avea să 'i um-ple viața de fericire?

— Din momentul acesta deja, dînsul văzu pe fiică sa frumoasă; și tremu-rând din tot trupul, se plecă și o să-rută pe frunte.

— Însă avu senzația că fruntea copilul se afunda sub buzele sale, că oasele ei nu aveau mai multă rezistență de cât cartonagiele unei păpuși.

— Doamne, ce fragedă e!

— N'avea obicei să se roage deso-ori; d'abia și ridică sufletul spre cer, une-ori pe mare când îl amenința tempesta.

— Dar acum, în chip instinctiv, căzu d'o dată în genunchi lângă leagăn și se rugă cu ferbinteală: — D zeule, păstrează-mi-o!... — Pe urmă voi să se ofere doctorului pentru vre-o treabă. N'ar fi putut să fie și dînsul bun la ceva.

— Nu, nu, d-ta să stai liniștit, a-cesta e lucrul cel mai bun pe care poți să 'i faci.

— În adevăr numai de un așa lucru era judecat de capabil. Dînsul înțelise chiar, într'un moment dat, că încurca lumea, că nu era suferit acolo de cât printr'un rest de considerație.

— Și începu atunci să se preumbe din noi din cameră în cameră. Și a doua zi dimineață era în vestibulul cel mare de la catul de jos când auzi un sunet de clopoțel. Deschise ușa și văzu pe ve-cinul său Arnold de Preuilly gata să încalce.

(Va urma).

CRONICA

După ani de zile,
Ținut sub cuțit,
U cel scurt, din coadă,
A fost răzuit!

Acade-micimea
Ca niște gealați,
L'a tăiat acuma
Pe veci... Ce ingrați!...

Și cu pompă mare
L'au înmormântat,
De savanții noștri
Pe umeri purtat!...

După dric, o-droaie
De dascăli bătrâni,
Toți scurțiști de... viață,
Cu barbă sau spani...

Ș'apoi după densii
Mulți pensionari
Toți scurțiști de... zile
Țivili, militari...

Și la rând pe urma,
Gârbovi senatori,
Scurți când iau diurna,
Veșnic călători!...

Ba, pe scurtul încă,
Domni deputați,
L'au dus până la groapă
Că's... înaintați!

L'au mai dus și popii
Că dec! bieți de ei,
Scurți sunt, vai, în leafă,
Bieții mielușei?...

Au mai fost și alții,
Mulți și mulți scurțiști,
Și de toată mâna
Pân' și... poliști!

Și la coadă iacă
Am mai fost și eu,
Pe U...scurt să'l erte
Bunul D-zeu.

Nicodem.

STIRI PRIN POSTĂ

Italia.—In curând se vor întruni la Roma reprezentanții tuturor camerelor de comerț din regat. Se vor discuta bazele posibilității unui acord comercial cu Franța. Faptul acesta e și de o mare importanță politică.

Din Portoferraio se anunță că marea, în portul acela, a fost băntuită de o furtună violentă. 3 bărci de pescari s'au cufundat. 4 pescari s'au înecat.

Austro-Ungaria.—La Brünn (Moravia) a pricinuit o vie senzație următorul fapt:

Poliția orașului a oprit o manifestație a societății germane «Sudeția» în onoarea lui Bismarck. Asemenea opriri s'au făcut și în câte-va orașe din Boemia.

— Se scrie din Agram că fluviul Sava a esundat. Cartierele din josul orașului au fost inundate. 3 case mari și vechi s'au dărâmat. 2 copii, în etate de 7 și 9 ani, s'au înecat. Pagubele pricinuite de inundații sunt foarte mari.

Franța.—Ziarele pariziene publică o știre a gazetei «Journal de Geneve» care spune că la 1870 Italia a propus Franței că dacă îi va ajuta să cucerească Roma, o va ajuta la rândul ei să ocupe o parte din teritoriul Elveției adică Elveția numită franceză.

— Ieri, după amiază, în timpul celui d'intâit proces de la Curtea cu jurați din Vannes, trăsnetul a căzut asupra Palatului, a străbătut tavanul sălii de audiență și a lovit scaunele ministerului public spărgând globul becului de gaz atârnat d'asupra.

Din fericire, jurații intraseră în camera de chibzuire și procurorul Republicei lăsase scaunul.

Acest eveniment a pricinuit totuși o mare emoțiune în lumea judiciară.

Germania.—In curcile politice se asigură că Germania va participa oficial la expoziția franceză de la 1900 și că împăratul Vilhelm II va merge în persoană la expoziție.

— Un furt îndrăzneț de dinamită s'a săvârșit într-una din nopțile trecute la

Saarebrück. Niște indivizi ai spart depozitul de dinamită. Au fost arestați 9 mineri.

Rusia.—Se anunță din Tiflis că acolo vin mereu trupe de soldați. S'a început construirea a 3 cazarme noi. E temere de izbucnirea unor noi conflicte sângeroase în Armenia.

— In Varșovia s'au făcut noi perchiții domiciliare la mai mulți studenți și funcționari, bănuți ca nihilști. Au fost confiscate numeroase broșuri revoluționare. 12 inși au fost arestați.

Anglia.—Se scrie din Londra: Un cutremur violent de pământ s'a simțit în insula din nordul Angliei. Numeroase case s'au prăbușit. Marea era foarte agitată. Sunt morți și răniți.

— La Dover a explodat cazanul unui vapor. Un mecanic și 2 matrozii au fost omorâți. Sunt 5 răniți.

Turcia.—Holera la Constantinopol și în împrejurimile e în descreștere. În împrejurimile Salonicului însă ca face ravagii mari. In ultimele 7 zile au murit 15 oameni de holera.

UN PROVERB

Cum îți vei așterne așa vei dormi.
(Românesc).

CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Sedința de Vineri, 17 Martie 1895.

Sedința se deschide la ora 1 și 30 m. sub președinția d-lui general Manu. Prezenți 95 deputați.

Se fac formalitățile obișnuite. Se votează indigenatele d-lor Gustav Vandori, M. C. Bauer și G. G. Ganea. D. Carp cere a se face o modificare în bugetul ministerului domeniilor. Camera aprobă.

D. Delimarcu face o întrebare d-lui ministru al domeniilor asupra acelor insurăți care nu s'au stabilit încă pe pământurile ce li s'au dat, astfel că unii primari îi deposedează din această cauză.

D. niț Ghițescu și Moruzzi se asociază la această întrebare.

D. Carp răspunde că acesta este un abuz. Cestiunea nu se poate tranșa decât după deplina achitare a pământului. Incidentul se închide.

D. Beloiț întreabă pe d. Ministru al domeniilor în privința modului cum se face improprietărea pe domeniul Brăilei, aducându-se locuitorii din alte părți.

D. Carp răspunde că numai dacă locurile nu s'ar completa, atunci se vor aduce locuitorii din alte județe.

D. Ștefănescu Gogu întreabă pe d-nu ministru de interne pentru ce nu permite consiliului comunal din Craiova să dea în judecată pe antreprenorul iluminatului din acel oraș.

D. Lascăr Catargiu răspunde că va da voie când i se va cere.

D. Tache Ionescu rectifică niște țifre din discursul său de ieri.

Se intră în ordinea zilei: discuția pe capitole a bugetului ministerului de instrucție.

D-nu I. Miculescu întreabă pentru ce d. ministru al instrucției n'a găsit de cuviință să comunice și parlamentului proiectul de lege modificator al învățământului secundar și superior.

D. Delavrancea răspunde d-lui ministru al instrucției.

D-sa constată că d. Tache Ionescu s'a servit de țifre spre a-și susține zisele, dar se știe că țifrele pot susține și pro și contra, căci ele depind de atâtea cauze și împrejurări.

Guvernul n'a făcut mai nimic pentru cultura populației rurale, sau dacă a făcut ceva, a făcut puțin pentru niște laude mari.

D. Delavrancea termină zicând că ministerul instrucției trebuie să fie aceea ce trebuie să fie un îngrijitor, un adevărat și important factor al culturii poporului.

D. Tache Ionescu găsește logic concludsiunea d-lui Delavrancea.

Se impută însă reu ministrului că n'a făcut nimic în această privință. Aceasta depinde mai mult de Academie, și mai cu seamă de spiritul spontan al oamenilor culți.

Este hotărât a veni cu reforma învățământului secundar și superior.

Cauza că n'a venit cu ea până acum este, că a lucrat mult, având a

aplica legea organizării ministerului, legea învățământului primar și legea clerului mirean.

Va veni când lucrările Camerei o vor permite, după Paști sau altă dată.

In cele din urmă ministrul vorbește în cestiune personală, relevând că a fost obiectul celor mai vulgare insulte.

«Eșit din popor, numai prin muncă și prin inteligență am invins și numai prin muncă și perseverență am ajuns aci unde mă mențin iarăși prin muncă. «Am voit să înving, și am invins. Se cere prelungirea ședinței.

D. Filipescu face apel la minoritate spre a conveni la prelungirea ședinței, pentru a termina cu bugetul, sau cel puțin până la ora 7.

Prelungirea se respinge și ședința se ridică la ora 6 și 10.

SENATUL

Sedința de la 17 Martie 1895

Sedința se deschide la orele 2.40 sub președinția d-lui G. Gr. Cantacuzino. Prezenți 80 senatori.

Se fac formalitățile obișnuite. Se votează recunoașterea d-lui Ilie Bogdan, funcționar la C. F. R. în București: votul pentru recunoașterea d-lui Thoma Constantin, comerciant, din Petroșani-Vlașca, este nul, asemenea pentru a d-lui dr. Emil Codru Drăgășanu, din Sinaia.

Se votează proiectul de lege prin care Statul este autorizat a ceda în mod gratuit comunei rurale Căliu-Romanați un loc pentru a se construi localuri de școli și primărie.

La ordinea zilei proiectul de lege pentru modificarea unor dispozițiuni din legea pentru înființarea unei Bănci agricole.

D. Ioan Plesnilă, raportor, dă citire raportului și proiectului de lege. Neluând nimenea cuvânt în discuția generală, legea se ia în considerație.

Legea pe articole se votează fiind mică discuțiunii.

Legea pusă la vot în total se votează cu 50 bile albe din 52 votanți.

Ședința se ridică la 4 și jum.

Inmormântarea primului nostru redactor LEON NICOLEANU

Vineri s'a făcut inmormântarea scumpului nostru coleg Leon Nicoleanu. Cortegiul funebru a plecat de la locuința decedatului, str. Rinocer No. 7, la ora unu și jumătate. Cosciugul era pus pe un car simplu alb, tras de șase cai albi; d'o parte și de alta a carului mergeau opt fete îmbrăcate în alb. Intre coroane se observă a «Societății Presei», a d-lui și d-nei L. Cazzavillan, a personalului ziarului «Universul», a familiei Popescu-Mălinescu.

Cortegiul, având în cap un cor vocal și urmat, între alții, de întreg personalul stabilimentelor noastre precum și de ziaristi de la mai toate gazetele din capitală, între care am observat pe d-nii Milone Lugomirescu, Cristodulo, Rădulescu, Bibicescu, Hodoș, Arbore, Ighel, Mănescu, de la *Ialomiteanul* din Călărași, Dutel și alții, a străbătut stradele până la bulevard și d'aci bulevardul până dinaintea localului «Universul». Aci d. N. Procopiu, unul din colaboratorii noștri, a citit un discurs.

Apoi cortegiul a eșit prin str. Sf. Ionică în calea Victoriei și a trecut pe la localul clubului Presei unde era arborat un drapel negru.

A ținut apoi calea Victoriei, a Rahovei și celelalte până la cimitirul Șerban-Vodă. Aci d. Polichronade, directorul ziarului «Deșteptarea», a citit un discurs.

Fețele tuturor exprimați o adâncă mâhnire pentru pierderea atât de timpurie a acestui valoros luptător al condeiului.

Inșă făcea ori-cui reu să vadă durerea mamei și soției lui Nicoleanu; cortegiul și-a întârziat pornirea d'acasă din cauză că dâensele erau leșinate; în cimitir au leșinat din nou și în nesimțiri au trebuit să fie ridicate și puse în cupeuri.

Calătoria Președintelui Republicei
— Prin fir telegrafic —
Paris, 17 Martie
D. Faure a plecat la Sathonay.

Sathonay, 17 Martie
Ovațiunii mari s'au făcut președintelui Republicei la sosirea sa.

Remițând drapelele trupelor destinate pentru Madagascar, d. Faure a zis: «nu veți uita că drapelul poartă în culele sale, cu autoritatea armelor, tot geniul Franței și veți ști să vă arătați demni de misiunea voastră civilizatoare».

După revista trupelor, un dejun s'a dat sub cort. D-nu Faure a răspuns la un toast zicând că armata este paza și speranța patriei. Țara a consimțit timp de 25 ani la toate sacrificiile pentru armată; armata a știut să răspundă la așteptările țerei; ea va păstra frumoasele tradițiuni de valoare și de a asigura pacea prin mărirea patriei.

După dejun, președintele a plecat înapoi la Paris la orele 9 în mijlocul a celorlalte ovațiuni ca și la sosire.

Răsboiul Chino-Japonez

— Prin fir telegrafic —

Hong-Kong, 17 Martie

Se anunță că Japonezii au de gând să înceapă mâine bombardarea Takaului, la sud de Formosa.

Simonosaki, 17 Martie.

Starea lui Li-Hung-Tchang continuă a fi satisfăcătoare și nu prezintă nici o primejdie.

Prefectul și șeful poliției au fost revocați.

Tokio, 17 Martie.

Un rescript imperial regretă în mod adânc atentatul contra lui Li-Hung-Tchang. El zice că criminalul va fi pedepsit în mod aspru; sfătuiește pe amplexi Statului și poporul să împedecă excesele pentru ca onoarea națiunii japoneze să nu fie atinsă și ordinea să nu fie tulburată.

STIRI

DUMINICĂ.

Alaltă-ieri la ora 1 p. m. Academia română a ținut ședință publică solemnă în localul său din calea Victoriei.

Majestatea Sa Regele a prezidat această ședință.

D. A. D. Xenopol a citit discursul său de recepțiune despre Mihail Kogălniceanu.

D-nu D. Sturdza a răspuns la discursul de recepțiune al d-lui A. D. Xenopol.

Reforma în privința costumului preoților se va pune în vigoare la 1 Septembrie a. e.

Serviciul asistenței publice de lângă primăria Capitalei va distribui în zilele de 27, 28 și 29 Martie ajutoare bănești la săracii orașului.

Cererile se vor adresa la primărie până la 24 Martie.

Ieri seară au plecat la Bêrlad mai mulți membri ai clubului liberal spre a lua cuvântul la întrunirea liberală, care se va ține în acest oraș, în vederea alegerilor comunale.

Locuitorii din Leorda au fost zilele acestea viu emoționați prin sinuciderea tânărului Iosef Spodheim. Pierderea la jocul de cărți l'a determinat la acest pas. De alt-fel ténêrul mai încercase acum cât-va timp să se sinucidă dar a fost împiedecat.

Marti 21 și Joi 23 Martie se vor face în orașul Bêrlad alegerile pentru consiliul comunal.

Până azi lista candidaților n'a fost încă fixată de nici una din taberele în luptă.

Miercuri au ieșit din temnița din Vaș, doi din condamnați memorandului, d. Dionisie Roman și Nicolae Christea.

Acesta din urmă reintră în temniță pentru a-și împlini cele cinci zile, ce mai are, căci atâta a petrecut în cel mai trist concediu la înmormântarea fiului său.

Ni se telegrafiază din Giurgiu că alaltă-ieri dimineața trei din areștanți areștului preventiv din localitate, spărgând tavanul odăii, unde erau deținuți, au evadat.

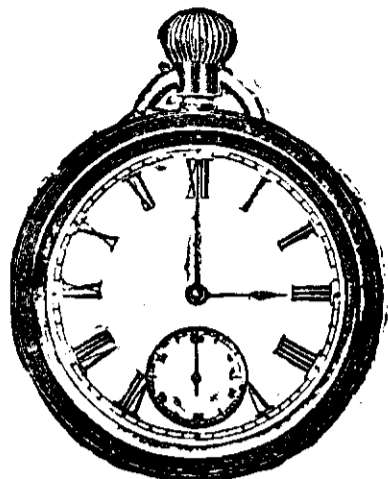
D-nu Meisner, inspectorul general al învățământului primar, a dat tuturor revizorilor o circulară privitoare la modul cum trebuie să înainteze pe viitor rezultatul inspecțiilor lunare.

CEL MAI BUN CEAIU

Se află de vânzare la administrația ziarului «Universul» strada Brezoianu No. 11. Ceaiu cutia mare Lei 2, cutia mică Lei 1.10.

CASA DE SCHIMB
Nachmias & Finkel
No. 8 în noul palat Decia-România, strada Lip
scani, în fața palatului băncii Naționale
Cumpără și vinde tot felul de efecte
publice, bonuri, acțiuni, scotează cu
pâne și face ori-ce schimb de monezi.

Mare deposit de ceasornice

<NE MAI POMENT DE EFTIN>

Ceasornic de buzunar, de nichel (remontoir)	L. B
Frumoase ceasornice de masă, cu deșteptător.	5.60
Frumoase ceasornice cu deșteptător cu piciorul și cutia cu reliefuri nichelate și aurite, frumoasă podoabă pentru masă, numai lei.	lev 4.90 și 4.30
Un frumos ceasornic remontoir pentru bărbați, metal soarelui, frumos gravat și aurit cu aurul cel mai fin, mersul regulat garantat. Nicl o deosebire de un ceasornic de aur în valoare de lei 150, numai lei.	6.50
Același ceasornic împreună cu un frumos lanț aurit, numai lei.	10.50
Ceasornice de masă cu deșteptător, de lemn sculptat, înălțime 35 centimetri. Aceste ceasornice sunt o adevărată podoabă pentru un salon. Nicl cu 40 lei nu se pot cumpăra în România asemenea ceasornice. Noi le vindem numai cu	11.50
Ceasornice de masă cu deșteptător, formă pătrată de aluminiu și metal galben așa zise „Mercur”, de o frumusețe și eleganță rară. La vindem cu prețul fabricii.	15.50
Ceasornic remontoir de nichel	9.—
Ceasornic remontoir cu 3 capace frumos gravate de metal soarelui aurite cu aur cel mai fin, pentru bărbați, care nu se poate deosebi de un ceasornic de aur veritabil.	14.—
Același ceasornic cu un capac, pentru dame	15.50
Ceasornic de argint cu 2 capace frumos gravate și aurite cu aur cel mai fin, pentru dame. Nicl o deosebire cu un ceasornic care se vinde cu 150 lei. — Bucata numai	17.—
Ceasornic remontoir de metal oxidat cu un capac pentru bărbați	21.—
Același ceasornic pentru damă	14.50
Ceasornic remontoir de metal oxidat zugrăvit cu flori (noutate), pentru bărbați	16.50
Ceasornic remontoir de argint cu 2 capace frumos gravate, pentru bărbați	19.50
Același ceasornic cu un capac pentru dame lei 19 și cu două capace	20.—
Ceasornic de precizie remontoir (obser. Watch), superior ancrei, de nichel oxidat și de metal alb extra, pentru bărbați	22.50
Frumoase ceasornice de metal oxidat (Calendar-encre) indicând orele, minutele, secunde, zilele, lunile, cât avem ale lunii și fazele lunare, bucata numai	32 —
Ceasornice remontoir (ancree) de aur fin garantat (14 carate) cu 2 capace frumos gravate pentru bărbat. Mersul regulat garantat, o adevărată ocazie, bucata numai	79.—
Ceasornice remontoir cu 5 capace de aur fin (14 carate garantat) foarte frumos gravate, forma cea mai nouă, pentru dame	65.—
Același ceasornic cu capace mai grele	79.—
Frumoase lanțuri de oțel pentru ceasornice, 70 ban.	
Aleasuri lanțuri aurite sau argintate 90 ban.	
Alte lanțuri mai fine cu lei 1.20, 1.50 și 2 lei bucata.	

De vânzare la administrația ziarului „Universul” str. Brezoianu No. 11, București.
N. B.—Toate ceasornicele noastre înainte de a fi puse în vânzare, sunt reparate de unul din cei mai buni ceasornicari aduși de noi într’adins din Geneva (Elveția); prin urmare putem garanta de mersul foarte regulat.

Impotența Bărbatului și Sterilitatea femeii (Nepuința de a face copii), precum și slăbiciunea de memorie, slăbiciunea d’a vedea și d’a auzi, poluțiunii sau pierderi nocturne, flori albe la femei, boalele toate care provin d’a prea mult abuz al plăcerilor, se vindecă de sigur în trebuințându-se **GLOBULELE RECONSTITUANTE** ale dr. Taylor, aprobate de consiliile sanitare superioare din România și Italia, preparate în marele stabiliment chimic al D-ului Bertelli, din Milan, considerate cu drept cuvânt de dr. Duplais de la Academia franceză ca cel mai reconstituant cunoscut până acum.

Un flacon cu instrucție costă lei 8.50.
De vânzare la Drogheria Centrală a D-ului Mihail Stoenescu, farmacist, Strada Academiei No. 2, București, și la farmacia „Ochiul lui Dumnezet”, Victor Thüringer, Calea Victoriei No. 154, București și la toate farmaciile din țară.
Adevăratele flacoane cu globule Taylor, vor fi înfigurate sub cămașă cu o instrucție în românește, stampilată cu peceta administrației ziarului „Universul”.

Ori-ce tuse vindecată!!!

1 cutie Lei 2.95
4 cutii Lei 10.95

Personele cari bușesc sau sufer de influență, astm, laringită, durere de gât, bronchită, catar, inflamații intestinale, le stătuim a cumpăra renumitele

HAPURI DE CATRAMINA

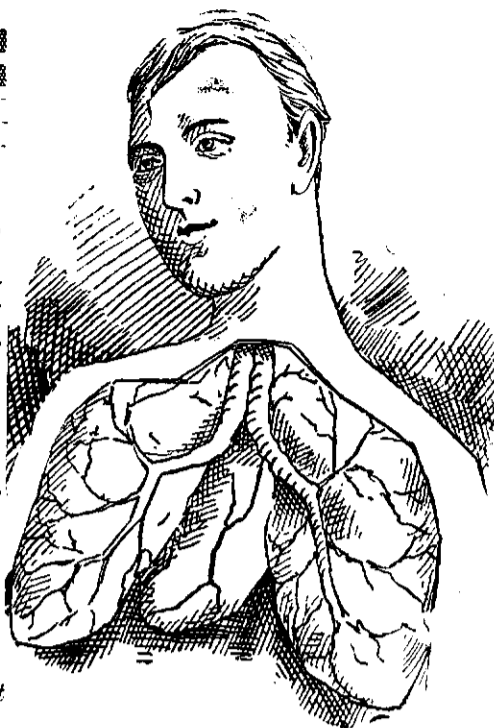
— ale D-ului BERTELLI —
Premiate la 6 congrese medicale și aprobate de consiliul sanitar superior al României și al Italiei

— Aceste hapuri vindecă în câteva zile ori-ce tuse și toate boalele de mai sus. — Toate celebritățile medicale întrebunțează cu mare succes Hapurile de Catramină.

De vânzare la Drogheria Centrală M. Stoenescu, Str. Academiei No. 2, București, și la farmacia „Ochiul lui Dumnezet” Victor Thüringer, Calea Victoriei No. 154, București și la toate farmaciile din țară.

Se vinde cu 2 Lei și 95 bani cutia.—Patru cutii, cari se vând numai cu lei 10.95, sunt destule pentru o cură completă.

Toate cutiile ce nu vor avea pe din arară pecetea administrației ziarului „Universul” și pe dinăuntru o instrucție în românește, tot cu pecetea ziarului „Universul”, se vor refuzăca falsificate.

Deposit de Coloniale

MAI IEFTIN DE CÂT ORI-UNDE

ZAHAR cubic	Rio calitatea I	Kilo Lei 1.05
CAFEA	Martinică calitatea I	3.15
	Salvador	3.50
	Regală (Cicoria) pachetul de 200 grame	3.30
		0.85
CEAI	din cel mai fin, cutia mică Lei 1.10 și cutia mare lei 2.— Nicl cu un preț în-doit nu se găsește în România asemenea ceai.	
UNT-DE-LEMN	franzuzesc superior extra-fin, garantat pur de măsline, Litru Lei 2.75 calitatea II, în tinichele de 900 grame,	1.80
SARDELE	cele mai fine cu banț 70, 80, 90 și lei 1,15 cutia.	
TON	(lacherdă) preparat cu unt-de-lemn franțuzesc, cutia lei 1,15.	
ICRE DE TON	preparate cu unt-de-lemn extra-fin franțuzesc, cutia lei 1,35.	
CONSERVE FRANZEZE	—Mazăre fină, cutia de o jum. chilo banț 95.—Mazăre extrafină, cutia lei 1,15.—Fasole verde extrafină banț 85 cutia.—Dovlecei extrafini, banț 75 cutia.—Ciupercă calit. I, lei 1,25 cutia.—Pătlașele vinete, banț 75 cutia.—Pătlașele vinete împănate, lei 1,15 cutia.—Sparanghel gras, cutia de 1 chilo lei 2,95.—Compot de caise, de pere și de vișine, banț 95 cutia.	
CONSERVE DIN ȚARĂ	—Ghiveci, banț 65 cutia.—Ghiveci grecești de post cu unt-de-lemn franțuzesc, lei 1,15 cutia.—Pătlașele tocate banț 70 cutia.—Bame cu sos de pătlașele roșii, banț 70 cutia.—Bulion de pătlașele roșii, banț 70 cutia.	
MUSTAR FRANCEZ	flaconul mare banț 60.	
LUMINĂRI DE STEARINĂ	calitate superioară, lei 1,30 pachetul.— Calitate extra lei 1,15 pachetul. Calitate prima, 540 grame pachetul, lei 1,05.—Calitate primă, 500 grame pachetul, banț 95.—Luminări pentru birjari, 8 la un pachet, banț 95.	
OREZ	de Italia, calitate superioară, banț 75 chilo.	
PASTE	de Italia, în ori-ce formă pentru supă, lei 1 chilo.	
SCROBEALĂ	garantată pură de orez, chilo lei 1,25.	

De vânzare la administrația ziarului UNIVERSUL, Str. Brezoianu No. 11, București.

Numai pentru Fr. 8.50 un ceasornic de buzunar remontoir

cu garanție, excelent și mergând exact, într’un toc fin de nickel poleit strălucitor, cu o mașinărie care umblă 12 ore, și care ceasornic poate înlocui perfect ori-ce alt ceasornic de valoare.—Ori-cine comandă un asemenea ceasornic mai primește împreună cu ceasornicul și următoarele obiecte CUTUL DE GEABA :

1 lanț de ceas foarte frumos, 1 garnitură foarte frumoasă de nasturi pentru manșete, 1 ac frumos de cravată, 4 butoni pentru cămășuțe și guleri și 6 gulere pentru bărbați în ori-ce mărime.—NIMENI SĂ NU FIE IN ÎNDOIALĂ de această explicație, căci nu este jucărie, nu este șarlatanie, ci purul adevăr, și restitui ori-cui banii, care nu va fi satisfăcut cu aceste ceasornice.

De aceea să se grăbească fie-care cu comanda acestor excelente ceasornice, cât timp ajunge aprovizionarea. Se expediază prin poștă, franco în toată România contra banilor trimiși înainte sau ramburs prin expedițiunea ceasornicelor de buzunar a lui APFEL, Viena, Stadt, Fleischmarkt No. 6/D. 468—(10)

Toate boalele

— de ficat, stomac și inimă —
se vindecă întrebunțându-se Hapurile vegetale indiene precum și Amarul Indian ale D-ului W. SIMON, preparate în marele stabiliment chimic al D-ului Bertelli, din Milan. Aprobate de consiliile sanitare superioare din România și Italia.

Afară că vindecă gălbănirea, atacurile de ve-nin, colica epatică, tumorile la ficat, inflamațiunea splinei, înucierea de tranșă, disenteria, gastritele catarale, indigestiunile și nepoita de mâncare, durerile de stomac, durerile de cap, boalele uterine, încetarea periodului, period puțin și întârziat, periodul cu durere, panglică, slăbirea vederii provenind din alterația sângelui și ficatului, nevrosele, palpitație de inimă și idropisia, Hapurile vegetale indiene și Amarul Indian sunt și cel mai bun curățitor al sângelui stricăt, în urma boalelor ficatului sau ale efectelor de microb și miasme palustre (băltoase).

Pilulele indiene costă lei 2-80 și Amarul Indian lei 3.

De vânzare la drogheria centrală Mihail Stoenescu, farmacist, strada Academiei No. 2, București, și la farmacia „Ochiul lui Dumnezet”, Victor Thüringer, Calea Victoriei No. 154, precum și la toate farmaciile din țară.

Cutia adevăratelor Hapuri indiene și flaconul cu Amarul Indian vor avea o instrucție în limba română și vor purta peceta administrației ziarului „Universul”. Toate aceste medicamente care nu vor avea instrucțiunea cu peceta ziarului „Universul”, se vor considera ca falsificate, prin urmare nu se poate garanta efectul lor.

Toate boalele secrete

LA BĂRBAȚI ȘI FEMEII

— vindecate în câteva zile —
Un medicament declarat de toți marii medici din lume ca cel mai bun în vindecarea a ori-ce fel de boale secrete la bărbați și femei, și care nu produce greață, nu strică pofta de mâncare și nu are nici un gust rău, este Extractul de Copsavină și Pariglină al D-ului Thorn, din Londra, aprobat de consiliile sanitare superioare din România și Italia, și preparat în marele stabiliment chimic al D-ului Bertelli din Milan.

Acest extract vindecă în 36 ore sculamente noui și în câteva zile cele mai vechi și mai rele boale la bărbați și femei, precum: *Blenoragie, fluoriile albe, boalele uretrale și uretrine, restrângerile uretrei, durerile de spate și de rinichi, iritațiile uretrei, ale bătăilor, ale uterului, catarul bătăilor, boala de peatră, erupțiunile scorbutice, oprirea și nestăpânirea urinei*, etc.

Intrebunțarea este lesnicioasă și se poate ține în cel mai mare secret.

Expedierea se face cu cea mai mare discrețiune. — Un vas cu instrucțiune în românește costă 6 lei 50 bani.

De vânzare la drogheria centrală Mihail Stoenescu, farmacist, strada Academiei No. 2, București, și la farmacia „Ochiul lui Dumnezet”, Victor Thüringer, Calea Victoriei No. 154, precum și la toate farmaciile din țară.
Toate borcanele ce nu vor avea pe din-afară pecetea administrației ziarului „Universul” și pe dinăuntru o instrucție în românește tot cu pecetea ziarului „Universul”, se vor refuza ca falsificcate.

!! Numai o dată în viață !!
40 Bucăți Fr. 10 b. 50

Firma de mai jos expediază de azi înainte la ori-cine, cât timp va ajunge aprovizionarea, prin poștă, franco în toată România

Aproape de geaba, o garnitură de masă necesară și nedeprișos ori-cărei familii, compusă din 40 bucăți tacâmuri pentru masă foarte elegante și anume :

- 12 cuțite elegante de masă cu tăiș poleit argintiu și furculițe tot așa elegante și de același fason.
- 6 linguri grele de supă de argint masiv de Britania.
- 6 lingurițe de cafea foarte drăgălașe de argint adevărat de Britania.
- 6 scaune pentru cuțite de cristal englezesce.
- 6 cesci de apă cu diferite fotografii.
- 3 vase de ouă foarte frumos argintate.
- 1 strecurătoare de ceai, masiv argintat.

40 bucăți.
Aceste tacâmuri de masă costă acum 2 săptămâni 25 — 30 franci și se trimete de acum înainte, la ori-cine, pentru că firma are de urgență nevoie de bani, contra franci 10 b. 50 sau contra ramburs franco prin poștă în toată România. Grăbiți-vă cu comenziile căci cu toate că aprovizionarea este mare, cererile stralucitelor tacâmuri de masă e și mai mare.—Singurul depozit pentru comenzi la M. APFEL, Viena I Fleischmarkt No. 6/D. 462—(10)

MEDIC ȘI CHIRURG
Z. OTTO

Am onoare a anunța Onor. public și în special Onor. mea clientelă că m’am mutat Calea Victoriei No. 111 (podul Mogosoaiei), unde dau consultații medicale pentru ori-ce fel de boale de la 8—10 ore dimineața de la 2—4 ore după prânz și de la 6—8 ore seara. Tot odată îmi permit a atrage atenția suferinșilor că, cunoscând de aproape toate medicamentele răposatului dr. Drasch precum și metoda sa de tratament, pătimășii cari doresc a fi tratați după metoda demnului dr. Drasch, vor fi tratați ast-fel.
Boalele secrete la bărbați și femei sunt tratate cu succes sigur după metoda mea. *Tuberculoza (oftică, atac)*, la începutul ei, dacă nu va fi prea avansată, garantez completă vindecare; o mulțime de acte de mulțumiri stau la dispoziția bolnavilor. 26 (1)

MATTONI'S
GISSHÜBLER
APA MINERALA

și care servește de sute de ani pentru toate boalele organelor respiratoare și de digestiune ale guturaiului, stomahului și bătăicelului.

Excelent pentru copii, reconvașcenți și pentru femeile în pozițiune.

Cea mai bună băutură diatetică și rectoritoare.
Heinrich Mattoni, Karlsbad și Viena

Reparațiune de ceasornice

—cu 50 la sută mai ieftin de cât ori unde—
Depozitul de ceasornice de la administrația ziarului UNIVERSUL, luând un avânt foarte mare și în urma dorinței exprimate de mai mulți cititori, am adus din Geneva (Elveția) două lucrători speciali pentru repararea ceasornicelor.

Pentru a satisface publicul și mai ales pe cititorii noștri, ori ce reparație de ceasornice se va face cu 50 la sută mai ieftin de cât ori unde A se adresa la adminis. ziarului Universal

Neîntrecut până acum!!

Cea mai frumoasă frisură pentru păr

—se obține—
Intrebunțând minunata

Ricciolina

Cea mai nouă invenție, care a avut în străinătate succesul cel mai strălucit.—Toate damele întrebunțând acest miraculos preparat, vor obține përu lor buclat într’un chip foarte frumos, cu cea mai scurtă și simplă aplicare. Întărește përul și îl face strălucitor. Prețul unui flacon lei 3.50.

De vânzare la administrația ziarului „Universul”, Strada Brezoianu No. 11, București.